

Program č.4

SPOLUPRÁCE

Příspěvek k cíli 2030

Karlovarský kraj je krajem atraktivním pro všechny své obyvatele i nově přichozí - zejména v produktivním věku, krajem inkluzivním, ve kterém jsou minimalizovány vnitrokrajské disparity, nevznikají další sociálně vyloučené lokality - včetně digitálně vyloučených - a který aktivně spolupracuje na svém rozvoji se všemi aktéry.

Cílem do roku 2030 je dlouhodobými programy spolupráce ve vyloučených lokalitách snížit jejich počet na polovinu, posílit znalost kulturního dědictví jako zdroje sounáležitosti s regionem a příležitost pro rozvoj cestovního ruchu a vybudovat v okolí větších měst zázemí pro trávení volného času místních obyvatel, zejména rodin s dětmi a pro návštěvníky ve všech věkových kategoriích.

Specifické cíle Programu č.4

- 4.1 Kulturní a přírodní dědictví
- 4.2 Nikdo není vyloučen

Současný stav

Podle Strategie sociálního začleňování 2021-2030 má KVK řadu nepříznivých charakteristik – má druhý nejnižší věk dožití, zároveň patří mezi regiony s nejvyšší mírou ohrožení příjmovou chudobou nebo sociálním vyloučením. V podílu osob v exekuci je na druhém místě po Ústeckém kraji, dlouhodobě je v exekuci 16-18 % osob. Kraj dlouhodobě patří mezi regiony s nejnižší hrubou mzdou (méně než 90 % průměru ČR). Jedno z předních míst zaujímá KVK i v přepočtech osob bez domova na tisíc obyvatel daného kraje. U kategorie osob bez střechy, tedy spících venku nebo v noclehárnách pro osoby bez domova, vychází jejich počty na obyvatele KVK výrazně nejvyšší v Praze a v Karlovarském a Moravskoslezském kraji. Významná je rovněž prostorová koncentrace chudoby a sociálního vyloučení (v počtu minimálně 20 osob) sledovaná na úrovni sociálně vyloučených lokalit, ve kterých v roce 2015 žilo více než 100 000 obyvatel. Ve srovnání s rokem 2006 vzrostl počet vyloučených lokalit ve všech krajích, v Karlovarském a Moravskoslezském kraji však více než trojnásobně. Mapování v roce 2015 identifikovalo celkem 606 vyloučených lokalit ve 297 obcích České republiky. Ověření v dalších letech ukázalo, že naprostá většina vyloučených lokalit nadále existuje na stejném místě jako dříve, případně v jeho blízkosti.

Na druhé straně je KVK regionem s významným kulturním dědictvím, které přirozeně úzce souvisí s lázeňstvím. Nejznámější lázeňská města Karlovy Vary, Mariánské a Františkovy lázně se rozvíjely v blízkosti minerálních pramenů jedinečným urbanistickým způsobem, s charakteristickou architektonickou typologií s kolonádami, altány a lázeňskými pavilony, se společenskými budovami, divadly a hotely s vlastní kulturou. Součástí měst je také charakteristická zahradní a parková úprava, včetně lázeňských lesů, která přispívá k celostnímu přístupu ke zdraví a trávení volného času, což činí tato města a jejich okolí vysoce atraktivními jak pro návštěvníky, tak pro jejich obyvatele. Atraktivita lázeňských měst je srovnatelná s kulturní nabídkou metropolí, o čemž svědčí také nominace UNESCO zmíněných tří lázeňských měst mezi jedenáct nominovaných "Slavných lázní Evropy" ze sedmi evropských zemí.

V Karlovarském kraji jsou však i další atraktivní lokality, lyžařská a další sportovní střediska, přírodní památky, které lákají zejména turisty. Od roku je na seznamu světového dědictví UNESCO také Montanregion - Hor-

nický region Erzgebirge/ Krušnohoří, který je zároveň výborným příkladem mezinárodní spolupráce v rámci přeshraničních regionů. Společně s nominovaným "lázeňským trojúhelníkem" má tato lokalita významný potenciál přispět kromě samotného segmentu cestovního ruchu a vzniku návazné (podnikatelské) infrastruktury také k rozvoji kulturních a kreativních průmyslů. Kromě hmotného kulturního dědictví je příležitostí prezentovat také zajímavou historii, a to jak historii těžby a hornictví (výroba elektřiny na Sokolovsku začala v roce 1906), tak historii lázeňství (v Karlových Varech nebo v Mariánských Lázních pobývala řada významných osobností – Goethe, Beethoven, Mozart, Chopin, Wagner, Nietzsche, Dvořák, Masaryk, Neruda).

Ačkoliv region nabízí celou řadu příležitostí pro aktivní dovolenou pro všechny věkové kategorie, je doposud spojován převážně s lázeňstvím a zdravotním turismem, tento segment však nepochybně představuje potenciál pro další rozvoj, zvláště s ohledem na dopady pandemie COVID-19 na mezinárodní cestovní ruch.

Stárnutí regionu s sebou logicky nese požadavky na specifické spektrum služeb, což může dále snižovat atraktivitu Karlovarského kraje pro mladé. Zvyšování atraktivity regionu pro stávající obyvatele i pro nově příchozí v produktivním věku má potenciál významně přispět - společně s aktivní podporou komunitních aktivit - k lepší identifikaci s místem a zvýšení kvality života obyvatel a k postupnému minimalizování vnitrokrajských disparit. Podpora oblastí s vysokým potenciálem rozvoje je stejně důležitá jako spolupráce na řešení stávajících ekonomických, společenských - zejména řešení existujících a prevence vzniku nových sociálně vyloučených lokalit - či environmentálních problémů, se kterými se Karlovarský kraj dlouhodobě potýká.

